ויהי רצון, שע״י עצם ההחלטה בדבר יקבלו תיכף ומיד את השכר, הקיום בפועל של דברי הרמב״ם בסיום ספרו[7], שלאחר שישנו כבר ה„מלך מבית דוד הוגה בתורה ועוסק במצות כדוד אביו . . ויכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה וילחם מלחמת ה׳״ – שאז „בחזקת שהוא משיח״ – שכבר יהי׳ מיד „משיח בודאי״, עי״ז ש„עשה והצליח ובנה מקדש במקומו וקבץ נדחי ישראל . . ויתקן את העולם כולו לעבוד את ה׳ ביחד כו׳״.

לעילוי נשמת
החייל ב״צבאות השם״ **שכנא** ע״ה
בן ר׳ **שלמה אלי׳** שיחי׳
נפטר בדמי ימיו, כ״א מנ״א ה׳תשנ״ט
ת. נ. צ. ב. ה.
ולזכות אחיו ואחיותיו שיחיו
ולזכות הוריו
הרה״ת ר׳ **שלמה אלי׳** וזוגתו מרת **שרה** שיחיו
מארקאוויטש
לאריכות ימים ושנים טובות עד ביאת גואל צדק
ומתוך בריאות הנכונה, ולשנת ברכה והצלחה בגו״ר
*
נדפס ע״י ידידיהם
הרה״ת ר׳ **יוסף יצחק הלוי** וזוגתו מרת **גיטל רחל** שיחיו
שגלוב

For this and other books on Moshiach & Geulah, go to:
http://www.torah4blind.org

TO DEDICATE AN ISSUE IN HONOR OF A LOVED ONE, CALL (323) 934-7095

יוצא לאור לפרשת במדבר ה׳תשע״ה
(מספר 59)

ספרי׳ – **אוצר החסידים** – ליובאוויטש

בשורת הגאולה

•

מאת
כבוד קדושת
אדמו״ר מנחם מענדל שליט״א
שניאורסאהן
מליובאוויטש

מלוקט מספרי השיחות תש״נ־תשנ״ב

יוצא לאור על ידי מערכת
„אוצר החסידים״
770 איסטערן פארקוויי ברוקלין, נ.י.
שנת חמשת אלפים שבע מאות חמשים ושלש לבריאה
הי׳ תהא שנת נפלאות גדולות

השער להוצאה הראשונה

מפתח ותוכן

תנש"א

יב. 3

"כלו כל הקיצין" וכבר עשו תשובה; שומעים ממשה רבינו שבדורנו שכבר סיימו כל עניני העבודה, גם "צחצוח הכפתורים", ועומדים מוכנים לקבלת פני משיח; יש לעודד ולחזק רוחם של בנ"י ע"י ההכרזה שהקב"ה אומר "פקד פקדתי אתכם", ומשיח צדקנו "עומד אחר כתלנו" ו"הנה זה בא", ויש להתכונן לקבל פניו ע"י ההוספה בקיום התומ"צ (ש"פ שמות, י"ט טבת)

תשנ"ב

נח. 4

"כלו כל הקיצין" וכבר עשו תשובה וכבר סיימו הכל, גם "צחצוח הכפתורים", וצריכים רק שהקב"ה יפתח עיניהם של ישראל שיראו שכבר ישנה הגאולה, ויושבים אצל השולחן ערוך בסעודת לויתן ושור הבר כו'; מ"ימי חייך" בזמן ומקום זה נכנסים תיכף להחיים דימות המשיח וחיים נצחיים בלי שום הפסק כלל ח"ו; להכין את עצמו ואחרים להמצב דימות המשיח; לימוד הל' מלך המשיח; יה"ר שלאחרי שישנו כבר ה"מלך מבית דוד הוגה בתורה ועוסק במצות כדוד אביו . . ויכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה וילחם מלחמת ה'" שהוא "בחזקת שהוא משיח", שיהי' מיד ה"משיח בודאי" (ש"פ שמות, כ"א טבת)

Reprinted with permission by:
Moshiach Awareness Center,
a Project of:
Enlightenment For The Blind, Inc.
602 North Orange Drive.
Los Angeles, CA 90036
Tel.: (323) 934-7095 * Fax: (323) 934-7092

http://www.torah4blind.org
e-mail: yys@torah4blind.org

Rabbi Yosef Y. Shagalov,
Executive Director

Printed in the U.S.A.

צאתך ממצרים) כל ימי חייך . . להביא לימות המשיח"[3],

ובפשטות – שלא זקוקים להפסק ח"ו בין „כל ימי חייך" ו„ימות המשיח" (כמו שהי' אצל בנ"י בכל הדורות **שלפני** דורנו זה), אלא „כל ימי חייך" דכאו"א מישראל, חייו הגשמיים כנשמה בגוף, כוללים בפשטות (גם) „ימות המשיח" בלי הפסק, מכיון שהגאולה באה תיכף ומיד ממש ברגע זה ובמקום זה (אפילו אם זה מצב דלילה, „הבאים מצרימה"), כך שהרגע האחרון דהגלות והנקודה האחרונה דהגלות נעשים רגע ראשון ונקודה ראשונה דגאולה,

ומ„ימי חייך" בזמן הזה ובמקום הזה, בלי שום הפסק כלל ח"ו (אפילו אם הוא כבר למעלה משבעים שנה וכיו"ב), עובר כאו"א מישראל מיד – בתכלית השלימות, „ראובן ושמעון נחתין ראובן ושמעון סלקין"[4], בההמשך ד„כל ימי חייך" בימות המשיח, וחיים נצחיים שיהיו אז.

ובנוגע לפועל הכוונה היא, שהעבודה דבנ"י עתה צריכה להיות „להביא לימות המשיח", לגלות **כבר** תיכף בפועל איך שהמצב ד„הבאים מצרימה" בגלות הוא באמת מצב ד„גאולת ישראל", עי"ז שמתכוננים בעצמם ומכינים אחרים למצב ד„ימות המשיח".

כולל ובמיוחד – בקשר עם יום ההילולא דהרמב"ם – ע"י שמתחזקים ומוסיפים בלימוד ספר משנה תורה להרמב"ם . . ובפרט – בספר הרמב"ם עצמו – הלכות מלך המשיח[5], בשני הפרקים האחרונים דהלכות מלכים בסיום ספר משנה תורה.

ונוסף ללימודו בזה, להשפיע גם על עוד בנ"י מסביבתו, אנשים נשים וטף, באופן ד„והעמידו תלמידים הרבה"[6], ומהם יראו וכן יעשו רבים.

המשיח[5], אין די לעצטע צוויי פרקים פון הלכות מלכים בסיום ספר משנה תורה.

און נוסף צו דעם אייגענעם לימוד בזה, זאָל מען זען אויך משפיע זיין אויף אַנדערע אידן אַרום זיך, אנשים נשים וטף, באופן פון „והעמידו תלמידים הרבה"[6], ומהם יראו וכן יעשו רבים.

ויהי רצון, אַז דורך דער עצם החלטה בדבר זאָל מען תיכף ומיד באַקומען דעם שכר, דער קיום בפועל פון דברי הרמב"ם בסיום ספרו[7], אַז לאחרי וואָס מ'האָט שוין דעם „מלך מבית דוד הוגה בתורה ועוסק במצות כדוד אביו . . ויכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה וילחם מלחמת ה'" – וואָס ער איז „בחזקת שהוא משיח" – זאָל ער שוין גלייך ווערן „משיח בודאי", דורך דעם וואָס „עשה והצליח ובנה מקדש במקומו וקבץ נדחי ישראל . . ויתקן את העולם כולו לעבוד את ה' ביחד כו'".

(משיחות ש"פ שמות, כ"א טבת תשנ"ב)

כמדובר ריבוי פעמים דברי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שנוסף ע"ז שכבר „כלו כל הקיצין"[1], כבר עשו בנ"י תשובה, וסיימו הכל, כולל גם – „לצחצח הכפתורים", וצריך רק שהקב"ה יפתח את עיניהם של בנ"י שיראו שהגאולה האמיתית והשלימה כבר ישנה, ויושבים כבר לפני שולחן ערוך, בסעודת לויתן ושור הבר[2] וכו' וכו'.

מזה מובן . . בדורנו זה ובזמננו זה, לאחרי שכבר סיימו הכל (כנ"ל), ישנה הבטחה גמורה בתורה, שבטח יהי' „(תזכור יום

5) כ"ה הכותרת בדפוס ויניצאה רפד. שי.
6) אבות פ"א מ"א.
7) הל' מלכים ספי"א.

בשורת הגאולה
יב.

לפי כל הסימנים שבדברי חז"ל עומדים אנו בסוף זמן הגלות, לאחרי שכבר „כלו כל הקיצין"[1], וכבר עשו תשובה, ובלשונו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו (לפני עשרות שנים) שכבר סיימו כל עניני העבודה, גם „צחצוח הכפתורים"[2], ועומדים מוכנים („עמדו הכן כולכם") לקבל פני משיח צדקנו[3].

* * *

גם לאחרי קושי ואריכות הגלות האחרון במשך יותר מאלף ותשע מאות שנה (שלא בערך לגלות מצרים במשך מאתיים ועשר שנה) – מציאותם של „בני ישראל" היא בעצם למעלה מגלות, וכל רגע נוסף שנמצאים בגלות ה"ז באופן ד„הבאים מצרימה"[4], „כאילו אותו יום נכנסו למצרים"[5], ועומדים הם בתוקף האמונה והבטחון שתיכף ומיד יקיים הקב"ה הבטחתו „פקד פקדתי אתכם"[6] בגאולה האמיתית והשלימה, ובפרט כששומעים ממשה רבינו שבדורנו[7], כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שכבר סיימו כל עניני העבודה ועומדים מוכנים לקבלת פני משיח צדקנו, ועאכו"כ לאחרי שישנה גם השלימות דארבעים שנה, „נתן ה' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע"[8], ועומדים בשנת הנ"א (ה'תשנ"א), ר"ת (הי' תהא

1) סנהדרין צז, ב.
2) שיחת שמח"ת תרפ"ט.
3) ראה „היום יום" ט"ו טבת. ובכ"מ.
4) שמות א, א.
5) שמו"ר ריש פרשתנו (פ"א, ד). תנחומא שם ג.
6) שמות ג, טז.
7) ראה ב"ר פנ"ו, ז: „אין דור שאין בו כמשה". וראה זח"ג רעג, א. תקו"ז תס"ט (קיב, רע"א. קיד, רע"א). תניא פמ"ד. שם אגה"ק ביאור לסי' ז"ך בסופו.
8) תבוא כט, ג.

שנת) נפלאות אראנו.

ולכן, יש לעודד ולחזק את רוחם של בנ״י ע״י ההכרזה שהקב״ה אומר בכל יום באופן דחדש ממש „פקד פקדתי אתכם״, ומשיח צדקנו „עומד אחר כתלנו״[9], ו„הנה זה בא״[10], ויש להתכונן לקבל את פניו ע״י ההוספה בקיום התומ״צ, כפס״ד הרמב״ם[11] (בעל יום ההילולא דכ״ף טבת, מוצש״ק זה) שע״י „מצוה אחת, הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות, וגרם לו ולהם תשועה והצלה״. (משיחות ש״פ שמות, י״ט טבת תנש״א)

9) שה״ש ב, ט.
10) שם ח. וראה שהש״ר עה״פ (פ״ב, ח (ב)).
11) הל׳ תשובה פ״ג ה״ד.

נח.

מ׳האָט שוין גערעדט מערערע מאָל דברי כ״ק מו״ח אדמו״ר נשיא דורנו, אַז נוסף אויף דעם וואָס ס׳איז שוין „כלו כל הקיצין״[1], האָבן אידן שוין תשובה געטאָן, און מ׳האָט שוין אַלץ פאַרענדיקט, כולל אויך – „צופּוצן די קנעפּלעך״, און מ׳דאַרף נאָר האָבן אַז דער אויבערשטער זאָל אויפעפענען די אויגן פון אידן זיי זאָלן זען ווי ס׳איז שוין דאָ די גאולה האמיתית והשלימה, און מ׳זיצט שוין באַ דעם שולחן ערוך, בסעודת לויתן ושור הבר[2] וכו׳ וכו׳.

דערפון איז פאַרשטאַנדיק . . בדורנו זה ובזמננו זה, לאחרי וואָס מ׳האָט שוין אַלץ פאַרענדיקט (כנ״ל), האָט מען די הבטחה

1) סנהדרין צז, ב.
2) ראה ב״ב עד, ב ואילך. פסחים קיט, ב. ועוד.

גמורה אין תורה, אַז עס וועט זיכער זיין „(תזכור את יום צאתך מארץ מצרים) כל ימי חייך . . להביא לימות המשיח״[3],

ובפשטות – אַז מ׳דאַרף ניט אָנקומען צו אַ הפסק ח״ו צווישן „כל ימי חייך״ און „ימות המשיח״ (ווי דאָס איז געווען באַ אידן בכל הדורות שלפני דורנו זה), נאָר „כל ימי חייך״ פון יעדער איד, זיינע חיים גשמיים אַלס נשמה בגוף, זיינען כולל בפשטות (אויך) „ימות המשיח״ בלי הפסק, וואָרום די גאולה קומט תיכף ומיד ממש ברגע זה ובמקום זה (אפילו אויב דאָס איז אַ מצב פון לילה, „הבאים מצרימה״), אַזוי אַז דער רגע האחרון פון גלות און די נקודה אחרונה פון גלות ווערט דער רגע ראשון און נקודה ראשונה פון גאולה,

און פון „ימי חייך״ בזמן הזה ובמקום הזה, בלי שום הפסק כלל ח״ו (אפילו אויב ער איז שוין עלטער פון שבעים שנה וכיו״ב), גייט יעדער איד גלייך איבער – בתכלית השלימות, „ראובן ושמעון נחתין ראובן ושמעון סלקין״[4], אין דעם המשך פון „כל ימי חייך״ בימות המשיח, און חיים נצחיים וואָס וועט דעמולט זיין.

ובנוגע לפועל מיינט עס, אַז די עבודה פון אידן איצטער דאַרף זיין „להביא לימות המשיח״, צו שוין גלייך מגלה זיין בפועל ווי דער מצב פון „הבאים מצרימה״ אין גלות איז באמת אַ מצב פון „גאולת ישראל״, דורך דעם וואָס מ׳גרייט זיך אַליין און מ׳גרייט צו אַנדערע צו דעם מצב פון „ימות המשיח״.

כולל ובמיוחד – בקשר מיט דעם יום ההילולא פון דעם רמב״ם – דורך מחזק זיין און מוסיף זיין אין לימוד ספר משנה תורה להרמב״ם . . ובפרט – אין ספר הרמב״ם עצמו – הלכות מלך

3) ברכות יב, ב.
4) ויק״ר פל״ב, ה. וש״נ.